

Златобствъ вѣше естественно строгъ и жестокъ, върхъ злодѣаніа-та, и изобличаваше клирицы-те лично въ грѣшкы-те имъ, и отъ това сѣ повдигна мразость-та имъ противъ него. Обличаваше же и кои-то вѣха въ по голѣмо званіе, за кое-то го мразяха и тѣи, отъ това стана и распра-та голѣма.

Трета-та вѣше отъ Египетскы-те монаси; понеже тѣи казваха, че Богъ ималъ тѣло и видъ чловѣчскій; Дрѣги же говореха, че былъ безъ тѣлесанъ и безъ начертаніе, отъ кои-то вѣше и Теофілъ Александрійскій. Зато, като сѣ навчиха Египетски монаси, че Теофілъ мысли, защо Богъ е безъ тѣ-тѣлесанъ и безъ видъ, събрахася отъ сичкы-те монастыри, и додоха въ Александрію, за да го увѣятъ. А Теофілъ сѣ ики предъ тѣхъ, и имъ рече, че мѣ сѣ видатъ кѣто Божіе лице, и тѣка избѣгна отъ опасность-та. Четверта-та вѣше отъ Египетскы-те постници. Теофілъ Александрійскій Епископъ, за уваженіе-то си пріе при него нѣкои постници: но тѣи не тѣрпаха да глѣдатъ, че събира пары, и не живѣе спорѣтъ намѣреніе-то имъ, затова поискаха, да си идатъ въ пѣстынѣ-тѣ; а Теофілъ като сѣ убожъ, да не бы да го клеветатъ, писа на дрѣги-те постници, да сѣ не подчинаватъ на тѣа, нито на Діоскѣра Ермополскій Епископъ, на кого-то сѣ подчиняваха постници-те, и ги обвиняваше, че говорили, че былъ Богъ безъ тѣлесанъ, а Божіе-то писаніе говори, че Богъ има очи, уши, рѣцѣ, нозѣ, както и чловѣци-те;